

**ПОСТАНОВА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

13 липня 2009 року

м. Маріуполь

Приморський районний суд м. Маріуполя Донецької області в складі:
голови судді Лузана В.В.,
при секретарі Демененко М.М.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні справу за адміністративним позовом Стасьонк Альберта Миколайовича до Управління ДАІ ГУ УМВС України в Донецькій області про скасування постанови про притягнення до адміністративної відповідальності,

ВСТАНОВИВ:

У травні 2009 року позивач звернувся до суду з адміністративним позовом, в якому просив скасувати винесену відносно нього постанову про притягнення його до відповідальності за ст. 122 ч. 1 КУпАП та накладення на нього стягнення у вигляді штрафу в розмірі 255 гривень.

В судове засідання Стасьонк не з'явився, в письмовій заяві підтримав позов, просив скасувати винесену відділом ДАІ відносно нього постанову про притягнення його до адміністративної відповідальності за ст. 122 ч. 1 КУпАП. В обґрунтування зазначив, що 8 травня 2009 року він отримав у приміщенні відділу ДАІ постанову від 28 березня 2009 року. При цьому до постанови були додані копії фотокарток його авто. З постанови слід, що 28 березня 2009 року о 20 годин 15 хвилин, керуючи автомобілем «Мітсубісі» держномер ВН 4402 СН, рухався зі швидкістю 83 км/год., при обмеженні швидкості на цій ділянці 60 км/год., тим самим перевищив встановлену швидкість руху більш ніж як на 20 км/год. У зв'язку із таким правопорушенням йому пропонувалось протягом 10 днів з дня винесення постанови сплатити штраф в розмірі 255 гривень. З постановою не згодний, оскільки фіксація не була автоматичною, не зрозуміло де сталось порушення Правил дорожнього руху, докази вчинення ним саме 28 березня 2009 року правопорушення відсутні.

Представник відповідача в судове засідання не з'явився, судом належним чином повідомлений про місце та час розгляду справи, причини неявки суду не повідомив. Згідно п. 4 ст. 128 КАС України у разі неприбуття відповідача - суб'єкта владних повноважень, належним чином повідомленого про дату, час і місце судового розгляду, без поважних причин або без повідомлення ним про причину неприбуття розгляд справи не відкладається і справу може бути вирішено на підставі наявних у ній доказів.

Суд, дослідивши письмові матеріали справи, вважає позовні вимоги обґрунтованими та задовольняє позов з наступних підстав.

Згідно ст. 18 ч. 1 п. 1 КАС України місцевим загальним судам як адміністративним судам підсудні адміністративні справи з приводу рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень у справах про притягнення до адміністративної відповідальності.

Постанова про притягнення фізичних осіб до адміністративної відповідальності є правовим актом індивідуальної дії (п. 3 Постанови Пленуму Вищого адміністративного суду України № 2 від 06.03.2008 року).

Відповідно до п. п. 1, 3 ч. 3 ст. 2 КАС України у справах щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень адміністративні суди перевіряють чи прийняті вони на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачений законами України; обґрунтовано, тобто з урахуванням усіх обставин, що мають значення для прийняття рішення.

Відповідно до вимоги Постанов Пленуму Верховного Суду України, а саме: від 11.06.2004 № 11 „Про окремі питання, що виникають при застосуванні судами положень ст. 276 Кодексу України про адміністративні правопорушення”, яка передбачає: згідно зі ст. 245 КУпАП суддя при розгляді справи про адміністративне правопорушення має своєчасно, всебічно, повно й об'єктивно з'ясувати обставини справи і вирішити її в точній відповідності із законом та відповідно № 14 „Про практику застосування судами України законодавства у справах про деякі злочини проти безпеки дорожнього руху та експлуатації транспорту, а також про адміністративні правопорушення на транспорті”; яка передбачає, звернути увагу судів на неприпустимість спрощеного підходу до судового розгляду справ про адміністративні правопорушення на транспорті та ігнорування прав осіб, яких притягають до відповідальності, потерпілих, їх законних представників і захисників.

Відповідно до ст. 251 КУпАП доказами в справі про адміністративне правопорушення, є будь-які фактичні дані, на основі яких у визначеному законом порядку орган (посадова особа) встановлює наявність чи відсутність адміністративного правопорушення, винність даної особи в його вчиненні та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи. Ці дані встановлюються протоколом про адміністративне правопорушення, поясненнями особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, потерпілих, свідків, висновком експерта, речовими доказами, показаннями технічних приладів та технічних засобів, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису чи засобів фото- і кінозйомки, відеозапису, які використовуються при нагляді за виконанням правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення безпеки дорожнього руху, протоколом про вилучення речей і документів, а також іншими документами.

Постановою АН 208682 від 28 березня 2009 року на Стасьюнок за скоєння правопорушення, передбаченого ст. 122 ч. 1 КУпАП накладено адміністративне стягнення у вигляді штрафу в розмірі 255 гривень.

Дослідивши матеріали справи - постанову від 28 березня 2009 року, копії фотозйомки, суд вважає, що при притягненні Стасьюнок до адміністративної відповідальності було допущено ряд порушень норм закону.

Відповідно до ч. 6 ст. 258 КУПАП, у разі виявлення адміністративного правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксованого за допомогою працюючих в автоматичному режимі спеціальних технічних засобів, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису чи засобів фото- і кінозйомки, відеозапису, протокол про адміністративне правопорушення не складається, а постанова у справі про адміністративне правопорушення вноситься без участі особи, яка притягається до адміністративної відповідальності. Копії постанови у справі про адміністративне правопорушення та матеріалів, зафіксованих за допомогою працюючих в автоматичному режимі спеціальних технічних засобів, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису чи засобів фото- і кінозйомки, відеозапису, надсилаються особі, яка притягається до адміністративної відповідальності, протягом трьох днів з дня винесення такої постанови.

Так, як встановлено судом, протокол про адміністративне правопорушення стосовно Стасьюнок не складався, хоча фіксування порушення відбулось приладом «Беркут» в режимі патрулювання, а не за допомогою працюючих в автоматичному режимі спеціальних технічних засобів. Прилад, яким проводився нагляд за дорожнім рухом з метою фіксації порушень ПДР, не є автоматичним засобом фото- чи відеофіксації, оскільки він знаходиться у співробітника ДАІ, керується ним безпосередньо або через комп'ютер (визначаються ті параметри, які фіксуються приладом, зокрема, швидкість, або що, об'єкт зйомки, її режими, кут огляду приладу, тощо). Між тим, ст. 14-1 КпАП України передбачає, що для її застосування необхідно, щоб фіксація велася саме засобами фото-, кіно- або відео зйомки, які працюють у автоматичному режимі. За таких умов, така фіксація не відповідає вимогам закону, до того ж, не сприяє виконанню основних завдань міліції і, зокрема, ДАІ по профілактиці та припиненню правопорушень.

У тексті постанови зазначено, що Стасьюнок є власником транспортного засобу, рухається зі швидкістю 83 км/год., у зазначений у постанові час у зазначеному місці. Проте для таких висновків у особи, яка винесла постанову, не було жодних підстав. На місці ніби-то порушення Стасьюнок ніхто не зупиняв, постанову та протокол не складав. Якщо постанова вноситься щодо особи, яка безпосередньо керувала транспортним засобом, то ця постанова

повинна бути винесена у загальному порядку. Якщо постанова виноситься за результатами фотофіксації, у порядку ст.14-1 КпАП, то ця постанова не повинна містити тверджень, що саме зазначена особа керувала транспортним засобом та зробила зупинку.

У постанові відсутні докази належності вимірюної швидкості саме автомобіля Стасьонок. Фактично співробітником ДАІ, що склав постанову було продемонстровано тільки час, який нібито пройшов з моменту вимірювання швидкості, на приладі. Встановити та довести, що вимірювалася швидкість саме автомобіля Стасьонок, неможливо, а за таких умов різниця у кілька секунд може означати, що насправді виміряно швидкість автомобіля, який рухався у кількох десятках метрах від його автомобіля.

У відповідності до ст. ст. 10-15 Закону України «Про метрологію та метрологічну діяльність», на вимірювання у сфері, у якій їх результати можуть бути використані у якості доказу по справі, розповсюджується державний метрологічний нагляд. За таких умов кожен засіб вимірювальної техніки має бути укомплектований документами про допуск даного типу засобів вимірювальної техніки для використання в Україні та про перевірку даного примірника засобу вимірювальної техніки. Таких документів співробітником ДАІ надано не було.

Розміри похибок вимірювань співробітник ДАІ не повідомив, що у відповідності до вимог зазначеного закону, перешкоджає використанню результатів вимірювань.

Результат вимірювання знаходиться у межах похибок вимірювань відносно величини, що перевищує дозволену швидкість на 20 км/год, а за таких умов наявність більшого перевищення (що необхідно для наявності складу зазначеного правопорушення) не може визнаватися доведеним.

Згідно п. 22.9. Інструкції МВС від 13.11.2006 р. № 1111 «Використання кіно-, фото-, відео- та звукозаписувальної техніки є допоміжним засобом при виявленні адміністративного правопорушення».

Також, співробітником ДАІ було порушено вимоги ст. 268 КпАП, щодо його повідомлення про місце та час розгляду справи, чим порушено його право на захист.

Відповідно до вимог ст. 268 КпАП справа про адміністративне правопорушення розглядається в присутності особи, яка притягається до адміністративної відповідальності. У разі відсутності цієї особи справу може бути розглянуто лише у випадках, коли є дані про своєчасне її сповіщення про місце та час розгляду справи і якщо від неї не надійшло клопотання про відкладення розгляду справи.

З урахуванням цього слід визнати, що Стасьонок був позбавлений можливості реалізувати передбачені законом (ст. 268 КпАП) права, якими наділена особа, котра притягається до адміністративної відповідальності, й зокрема права давати пояснення, подавати докази, заявляти клопотання, користуватися юридичною допомогою тощо.

Відсутність в матеріалах справи доказів вчинення правопорушення унеможливорює взагалі перевірку судом наявності як самої події правопорушення, так і наявності в діях певної особи складу такого правопорушення.

До того ж, у постанові відсутні вказівки на те, хто саме проводив фото фіксацію тощо. Між тим, це повинно бути зафіксовано, тим більше, що у відповідності до п. 13.2 Інструкції з діяльності підрозділів дорожньо-патрульної служби Державтоінспекції МВС України (затверджено Наказом МВС 13.11.2006 N 1111), до використання спеціальних засобів нагляду за дорожнім рухом допускаються лише співробітники, які вивчили інструкції та склали заліки з використання цих приладів. Тому при оцінці як законності, так і достовірності фіксації порушень ПДР необхідно мати відомості про цих співробітників.

Відповідно до п.п. 12.2, 12.3 зазначеної Інструкції, визначено виключний перелік способів та тактичних прийомів нагляду за дорожнім рухом. При цьому нагляд за рухом з автомобіля без спеціального пофарбування та спеціальних сигналів допускається виключно у випадках руху у потоку транспорту. А використання приватних транспортних засобів не допускається взагалі. Це також говорить про порушення нормативних актів МВС при фіксації порушень, та перешкоджає застосуванню її результатів для притягнення осіб до адміністративної відповідальності.

Згідно ч. 2 ст. 70 КАС України, що визначає належність і допустимість доказів, докази одержані з порушенням закону судом при вирішенні справи до уваги не беруться.

Також, співробітник ДАІ при розгляді справи про адміністративне правопорушення у відношенні позивача в порушення вимог ч. 2 ст. 33 КУпАП при накладенні адміністративного

стягнення не врахував характер вчиненого правопорушення, особу, яка притягується до адміністративної відповідальності (позивача), ступінь його вини, майновий стан, обставини, що пом'якшують і обтяжують відповідальність і безпідставно наклав на позивача штраф, що відповідно до п. п. 1, 3 ч. 3 ст. 2 КАС України, винесена не у спосіб, передбачений законом (ч. 2 ст. 33 КУпАП) і необґрунтовано, тобто без урахування всіх обставин, що мають значення для прийняття рішення.

Відповідно до ст. 71 ч. 2 КАС України, обов'язок доказування правомірності своїх дій в даному випадку покладено на відповідача.

За таких умов у діях Стасьюнок немає складу правопорушення, у якому визнано винним зазначеною постановою.

У зв'язку з викладеним, постановою від 28 березня 2009 року про притягнення Стасьюнок до адміністративної відповідальності за ст. 122 ч. 1 КУпАП підлягає скасуванню із подальшим закриттям провадження по справі.

На підставі викладеного, керуючись ст. ст. 5, 10, 11, 70, 161-163, 167 КАС України, суд -

ПОСТАНОВИВ:

Позов Стасьюнок Альберта Миколайовича до Управління ДАІ ГУ УМВС України в Донецькій області про скасування постанови про притягнення до адміністративної відповідальності – задовольнити.

Скасувати постанову № АН 208682 від 28 березня 2009 року про притягнення Стасьюнок Альберта Миколайовича до адміністративної відповідальності за ст. 122 ч. 1 Кодексу України про адміністративні правопорушення та провадження по справі закрити.

На постанову може бути подана апеляція Донецького апеляційного адміністративного суду шляхом подачі заяви про апеляційне оскарження протягом 10 днів та подальшої подачі апеляційної скарги протягом 20 днів.

Суддя /підпис/

Постанова набрала законної сили 24 липня 2009 року.

З ОРИГІНАЛОМ
ЗГІДНО

Суддя:

Секретар: